

Отже, однією з популярних банківських програм кредитування є кредит готівкою. Для фізичних осіб – це хороша можливість швидко отримати гроші на споживчі та інші потреби. Якщо порівнювати умови кредитування готівкою фізичних осіб даних банків, то Альфа-Банк пропонує кредити на суму від 5000 грн до 1 000 000 грн (табл. 1), в той час як мінімум КредоБанку становить 1000 грн, а максимум – 500 000 грн. Строк кредитування становить в Альфа-Банку від 12 місяців до 60, а в КредоБанку – від 6 і теж до 60 місяців.

На що звертають увагу при виборі та оформленні кредитної картки? По-перше, коли люди обирають кредитну картку, то логічно, що в пріоритеті буде сума кредитного ліміту та відсоткова ставка – це сума, що має сплачуватися за використання кредитних коштів після закінчення пільгового періоду. По-друге, на те, що пільговий період дозволяє використовувати кредитні кошти без сплати відсотків, що є дуже зручним. Значення пільгового періоду в обох досліджуваних банків становить 62 дні (табл. 2) – це нормальна та стандартна на ринку величина. Найбільше значення відсоткової ставки має кредитна картка «Кредобра» і складає 36 % річних, тоді як відсоткова ставка кредитної картки «Alfa-Connect» становить 26 %.

При порівнянні умов кредитування юридичних осіб досліджуваних банків бачимо, що дані банки мають певні відмінності (табл. 3). Наприклад, термін кредитування в Альфа-Банку становить 36 місяців, водночас термін кредитування КредоБанку – 24 місяців. Також умови кредитування юридичних осіб досліджуваних банків відрізняються за відсотковою ставкою, кредитним лімітом, початковим внеском та іншими умовами.

У результаті порівняння умов та порівняння ефективності надання кредитних послуг можна стверджувати, що досліджувані банки хоча і мають деякі спільні умови кредитування, проте відрізняються за певними ознаками та характеристиками. В цілому, варто зазначити, що кожен з банків має свої сильні та слабкі сторони. Таким чином, Альфа-Банк надає зручні сучасні банківські рішення клієнтів у всіх сегментах: від приватних осіб до найбільших компаній. Банк займає провідні позиції у всіх сегментах банківського ринку, є одним з найбільш стійких і надійних банків України і входить в Топ-10 фінустанов в країні за обсягом активів, згідно з даними Національного банку України.

Щодо КредоБанку, то він віднесений до групи «Банки іноземних банківських груп» за класифікацією Національного банку України. Банк є стабільним та прозорим фінансовим партнером як для українських, так і для європейських фінансових кіл. КредоБанк активно впроваджує нові банківські технології, європейські стандарти якості обслуговування клієнтів, розширює спектр фінансових послуг, динамічно реагує на ринкову кон'юнктуру та прагне налагодити довгострокові, взаємовигідні ділові відносини зі своїми клієнтами.

Джерела та література

1. Ховрак І. Побудова культури довіри у банківському та страховому секторах. *Фінансові послуги*. 2017. № 3. С. 3–6.
2. Ховрак І. В., Семко Т. В. Ефективність функціонування корпоративного сектору національної економіки: монографія. Кременчук: ТОВ «Кременчуцька міська друкарня», 2013. 276 с.

Краєвський В. – д. е. н., доц.
Університет державної фіскальної
служби України, м. Ірпінь, Україна;
Костенко О. – к. е. н.
Київський кооперативний інститут
бізнесу і права, м. Київ, Україна

Обліково-аналітична спрямованість концептуальних засад управління розвитком підприємств

Актуальність теми дослідження. Складність завдань управління стрімко зростає. Особливо актуальними постають проблеми нестабільності, посилення конкурентної боротьби,

що важливою мірою впливає не тільки на взаємозв'язки підприємства з зовнішнім середовищем, а й відображається на внутрішньому середовищі і факторах його розвитку. Тому застосування традиційних управлінських методів виявляється недостатньо результативним для стабільності такого розвитку, що вимагає пошуку нових концепцій управління, зокрема за обліково-аналітичною спрямованістю.

Мета дослідження: узагальнити методи розвитку підприємств, обґрунтувати його активізацію на основі використання нових концепцій управління з врахуванням вимог обліку і аналізу.

Виклад основного матеріалу (результати досліджень). З наукової точки зору будь-яка концепція повинна: 1) бути обґрунтованою, логічно вибудованою системою поглядів, серед яких виділяється головна ідея, що передбачає досягнення конкретних цілей; 2) містити наміри та задуми стосовно вирішення актуальних проблем об'єкта дослідження; 3) обумовлювати результат, який передбачається досягнути при застосуванні; 4) встановлювати логічний взаємозв'язок між елементами, їх єдність навколо реалізації головної ідеї; 5) визначати діяльність для досягнення мети і здійснювати таку діяльність на основі дотримання базових принципів з використанням відповідних їй методів і способів (інструментів); 6) конкретизувати шляхи спланованих дій [2, 38–49; 3, 23–35].

Відтак, саме поняття «концепція» означає систему взаємопов'язаних і логічно вибудованих поглядів (задумів, ідей) відносно будь-якого явища або процесу (об'єкта дослідження), що впливають один з одного і спрямовані на вирішення проблем і завдань стосовно досягнення цілей (результату від використання концепції) шляхом дотримання принципів, застосування відповідних інструментів (способів, методів, планів), які мають наукове і практичне значення.

Систематизація змісту активізаційних концепцій розвитку підприємства, обґрунтованих різними вченими дає змогу виділити узагальнюючі обліково-аналітичні їх постулати, зокрема: 1) здійснення безперервного розвитку на основі етапізації життєвого циклу; 2) необхідність керування процесом; 3) пріоритет інтенсивного розвитку на основі раціоналізації ресурсів, що забезпечується стимулюванням персоналу до інноваційної активності; 4) комплексне врахування стану підсистем загальної системи і впливу на них факторів зовнішнього середовища; 5) наявність обґрунтованих принципів, які закладено в основу концепції [4–6; 8–10].

В той же час, для об'єктивного розуміння сутності наведених положень необхідно розкрити термін «розвиток підприємства». Розвиток може бути екстенсивним, інтенсивним, внутрішнім (джерело такого розвитку знаходиться в середині об'єкта) і зовнішнім (визначається лише зовнішніми чинниками). Розвиток організаційного формування – це довгострокова програма удосконалення можливостей розв'язувати проблеми та здатностей до відновлення, особливо шляхом підвищення ефективності управління функціонуванням. Розвиток може проявлятися як у прогресі, так і в регресі й бути вираженим при цьому в еволюційній або революційній формі.

Концептуальні засади управління розвитком підприємств, зокрема за обліково-аналітичною спрямованістю, передбачають науково-обґрунтовану його класифікацію за наступними видами: інформаційний розвиток, технічний розвиток, розвиток персоналу, організаційний розвиток, фінансовий розвиток, економічний розвиток, соціально-економічний тощо.

Ще одним напрямком сучасного управління є концепція сталого розвитку підприємства. Сталий розвиток – це діяльність, спрямована на оптимізацію та підтримання економічної, соціальної та екологічної сфер підприємства, в яких воно функціонує, з метою створення сприятливих умов для досягнення цілей бізнесу. Категорію сталості в життєвому циклі суб'єкта господарювання можна розглядати як певну збалансовану діяльність. Вибираючи тільки одну складову сталого розвитку і не приділяючи належної уваги іншим, підприємство може стикнутися з проблемою підтримки своєї конкурентоспроможності на високому рівні [1, 32–35].

Економічна складова сталого розвитку підприємства передбачає оптимальне використання обмежених природних ресурсів, екологічних енергозберігаючих і ресурсозберігаючих технологій.

Щодо соціальної складової сталого розвитку підприємства, то вона повинна бути спрямована на збереження послідовності реалізації його соціальних і культурних проектів, зниження числа конфліктів серед персоналу, поліпшення умов праці та відпочинку.

З екологічної точки зору сталий розвиток має забезпечувати цілісність і життєздатність біологічних і фізичних природних систем, перш за все тих, від яких залежить глобальна стабільність всієї біосфери. Основну увагу слід приділяти здатності підприємства до змін і самовідновлення.

Отже, поступальний, збалансований, сталий розвиток необхідно розглядати з точки зору ефективності реалізації організаційно-економічного механізму його забезпечення, а також комплексу функціональних сфер діяльності підприємства: ринку, суспільства, економіки та навколишнього середовища як об'єктів обліку і аналізу.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Узагальнюючи наведений матеріал варто відмітити, що сучасні підходи до розвитку підприємства різнобічні та вимагають наукового обґрунтування. Зокрема, потребують удосконалення інструменти, що застосовуються в реалізації програм концептуалізації розвитку суб'єктів господарювання за обліково-аналітичною спрямованістю.

Концептуальні засади ефективного управління розвитком підприємств своїм методологічним змістом спрямовані на забезпечення його активізації, а відтак, обумовлюються креативністю менеджменту – здатністю впроваджувати інноваційність в діяльності, забезпечувати інтенсивність трансформаційних перетворень, для чого суб'єкт управління повинен вмотивувати працівників, підвищувати їх та власну кваліфікацію, що є ключовим положенням ефективно організації всього процесу прийняття якісних рішень.

Джерела та література

1. Дроздов И. Н. Управление развитием организации: учеб. пособие. Владивосток: ПИППККГС, 2001. 110 с.
2. Бардаш С. В., Костенко О. М., Краєвський В. М. Економічна синталітика: філософський дискурс становлення та розвитку: монографія/за заг. ред. С. В. Бардаша. Київ: ЦП Компрінт, 2017. 225 с.
3. Інформаційна система управління сільськогосподарським підприємством: аналітичні індикатори формування і результативності: монографія/Т. Г. Камінська, В. М. Краєвський, О. М. Костенко, І. В. Охріменко, В. К. Савчук; за заг. ред. В. К. Савчука. Київ: Вік принт, 2016. 270 с.
4. Савчук В. К., Костенко О. М., Краєвський В. М. Інформаційно-аналітичний процес: праксеологічний підхід: монографія/за заг. ред. В. К. Савчука. Київ: Вік Принт, 2013. 204 с.
5. Краєвський В. М. Облік аграрного потенціалу національного багатства. Київ: Вік Принт, 2015. 440 с.
6. Краєвський В. М. Облікові системи: еволюція та вектор розвитку. Київ: Аграр Медіа Груп, 2012. 192 с.
7. Костенко О. М. Обліково-інформаційне забезпечення управління функціонуванням сільськогосподарських підприємств: монографія. Київ: Вік принт, 2017. 350 с.
8. Раєвнева О. В. Управління розвитком підприємства: методологія, механізми, моделі: монографія. Харків, 2006. 496 с.
9. Стратегічні пріоритети розвитку аграрних формувань: аналітико-прогнозні тренди: кол. моногр./Л. Р. Воляк, О. М. Костенко, В. М. Краєвський та ін.; за заг. ред. В. К. Савчука. Київ: ЦП Компрінт, 2018. 350 с.
10. Управління ефективністю сільськогосподарського виробництва: інформаційно-аналітичний аспект: монографія/В. К. Савчук, О. М. Костенко, Ю. В. Мискін, В. М. Краєвський; за заг. ред. В. К. Савчука. Київ: Вік Принт, 2013. 470 с.

Куманова П. – магістрант
 Науковий керівник: к. е. н., доц.
 Г. Кошельок
 Одеський національний економічний
 університет, м. Одеса, Україна

Сутність та особливості управління інноваційними процесами на підприємстві

Актуальність проблеми впровадження інноваційної діяльності у модель розвитку підприємств зумовлена стрімким зростанням впливу науки та нової техніки на розвиток світової